

نقشه راه بردی جهه خنایان

به همراه سند و گزارش های پشتیبان

با بهره مندی از نظرات اصحاب اندیشه ملی
و استانی و جمعی از میدان داران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نباید با اعلام بناء بر مذاکرات با دشمن، تصور شود که حضور در خیابان‌ها لازم نیست. بلکه اگر بر فرض، ضرورتاً نوبت دوره سکوت صحنه نبرد نظامی رسیده باشد، **وظیفه آحاد مردمی** که امکان **حضور در میادین و محلات** و **مساجد** را دارا هستند، سنگین‌تر از قبل به نظر می‌رسد.

رهبر معظم انقلاب | ۱۴۰۵/۱/۲۰

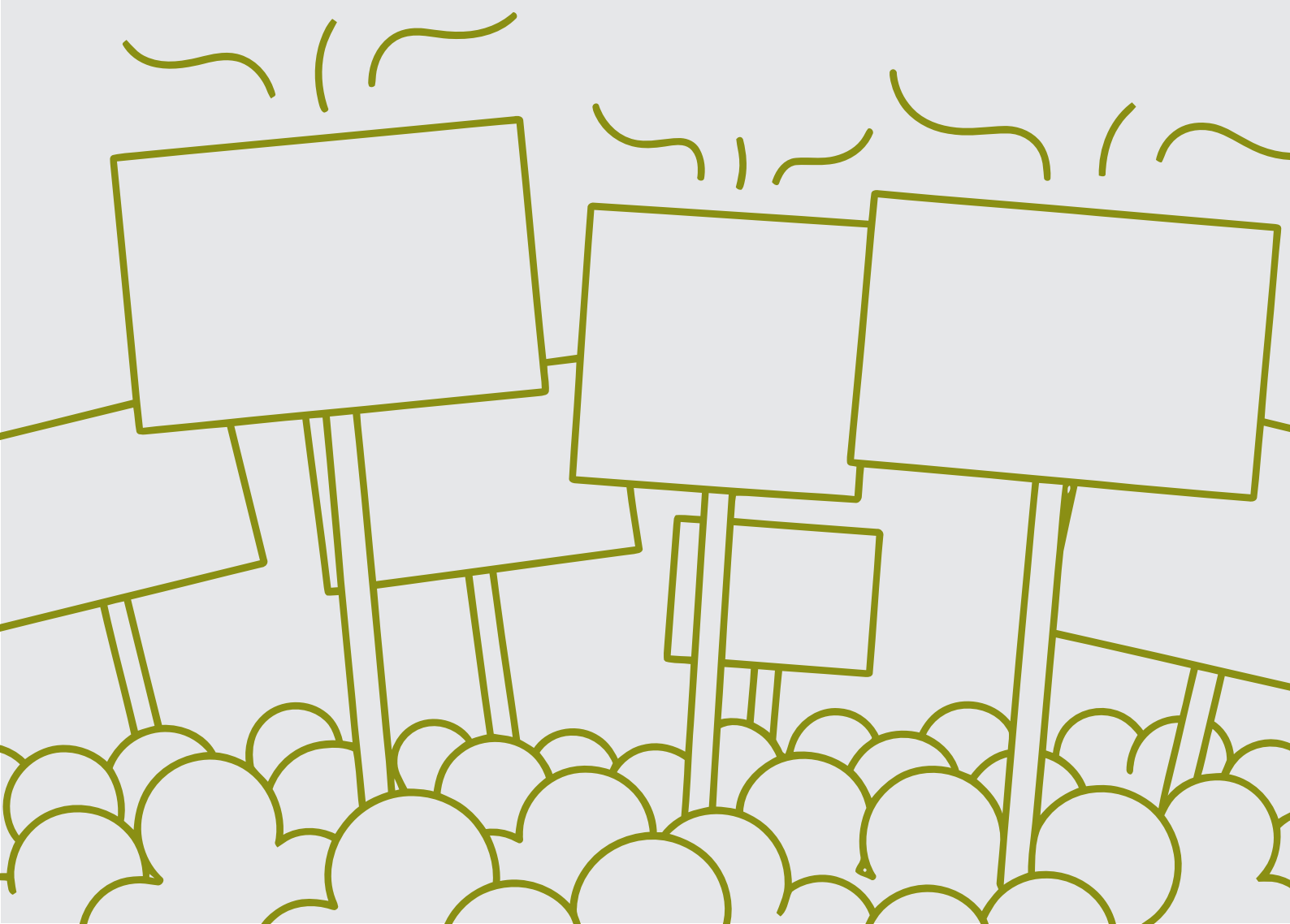

تقدیم به روح مطہر امام مجاہد شہید، مرجع عالمی قدر،
حضرت آیت اللہ العظمی سید علی خامنہ ای
و شہدای دفاع مقدس دوم و سوم

نقشه راهبردی جبهه خیابان

حفظ، تعمیق و جهت دهی تجمعات مردمی و اثرگذاری حداکثری جبهه خیابان بر روند جنگ وجودی تا بازآرندگی کامل و پیروزی نهایی مبتنی بر فرامین و صلاح‌دید رهبر معظم انقلاب اسلامی

حفظه الله

هدف

عملیات پشتیبانی؛ تسهیلگری و پشتیبانی لجستیکی از میدان‌داران شامل حمایت مالی، تجهیزاتی و تمهید دائمی سازه‌های لازم نظیر پرچم‌گاه، سکوی اجرا، سقاخانه، چای خانه، تکیه، قارگاه و... در میداين بزرگ و كوچك فعال برای تقویت مناسک و بسترهای حضور و کثرتی مردم

راهبرد ۴

تسهیلگری و پشتیبانی تجمعات مردمی

۱. عملیات توسعه مخاطب؛ بسترسازی برای حضور و نقش آفرینی طیف‌های متنوع مردم در راستای «شعار هرايراني، يك بسيجي» از طريق اقداماتی نظیر:
 - حضور چهره‌های محبوب،
 - معرفی و تکریم پیشران‌های محلی و مردمی با سلايق مختلف
 - گسترش نمایش‌های خیابانی
 - برگزاری مشاعره
 - مسابقه‌های خانوادگی و...
۲. عملیات پویایی میدان؛ حفظ و گسترش پویایی تجمعات مردمی در قالب‌هایی نظیر دسته‌روی‌ها و تجمعات محلی و مسخدمصور، کاروان‌های خودرونی و موتورنی در شرایط مقتضی ضمن حفظ و تقویت تجمعات میادین

تنوع بخشی و نوآوری

- وابسته سازی نهادها و عدم انجام بخشی از تعهدات
- احساس جناحی شدن و پرهیز از انتساب به فرد یا جریان خاص
- فشارهای اقتصادی و اولویت یافتن مسائل معیشتی
- کلیشه‌ای شدن مراسمات و خستگی بخشی از مردم
- ضعف تجهیزات و پشتیبانی لجستیکی

فرعی و مکمل

حل مسئله ۳: عملیات حل مسئله؛ الگومای و معرفی راهکارهای نقش آفرینی نظیر لقمه میلوئی، پوش قرنطیه، پل‌های خورشیدی و... و بسترهای نقش آفرینی نظیر راکار

۴. عملیات خدماتی؛ تقویت و گسترش مواکب خدماتی مورد نیاز مردم (کاربابی، مشاوره خانواده و حقوقی و تحصیلی، راه‌اندازی بازارچه‌های محلی جهت فروش محصولات خانگی و...)

۱. عملیات تبیینی؛ ایجاد و گسترش گفتگوهای فراگیر مردمی در قالب راهکارهایی نظیر: حلقات گفتگو، از شما آموختم، میراث خامنه‌ای (قدس الله نفسه زکیه) و لیگ مناظره
۲. عملیات آموزشی؛ برگزاری دوره‌های آموزشی و مهارت‌آموزی در قالب راهکارهایی نظیر: لیگ اسلحه، طب رزم و راوی جنگ شو

ارتقاء کارکرد تجمعات

راهبرد ۲

۴. عملیات هنری و رسانه‌ای؛ تولید آثار هنری و رسانه‌ای در قالب‌های بدیع و جذاب نظیر لگوینی
۵. عملیات فضا سازی؛ نصب بیل‌بردهای شهری و محلی، دیوارنگاره، پارچه‌نویسی و سازه‌های حجمی متناسب با پیام محوری
۶. عملیات گفت‌وگو سازی عمومی؛ سازماندهی تریبون‌داران شامل: سخنرانان، مداحان و مجریان حول بسته محتوایی «مردم، بعثت، حرکت» برای تبیین پیام محوری

۱. عملیات گفت‌وگو سازی میان‌رشته‌ای؛ هویت بخشی به نهضت زنان به عنوان پیشران بعثت مردم
۲. عملیات هویت بخشی ویژه نوجوانان؛ هویت بخشی به حضور و نقش آفرینی نوجوانان از طریق قالب‌هایی نظیر یاتوق نوجوان مبارز و یاری یوم یوم
۳. عملیات روایت؛ تولید، بازنمایی و انتشار روایت‌های معنابخش از حضور و نقش آفرینی مردم در جبهه خیابان (سبک شهید آوینی)

معنابخشی به حضور و تجمعات مردمی

(پیام محوری: مردم تعیین کننده سرنوشت کشور و جنگ وجودی)

راهبرد ۱

احساس کم اثری
(کاهش حس تهدید نظامی)

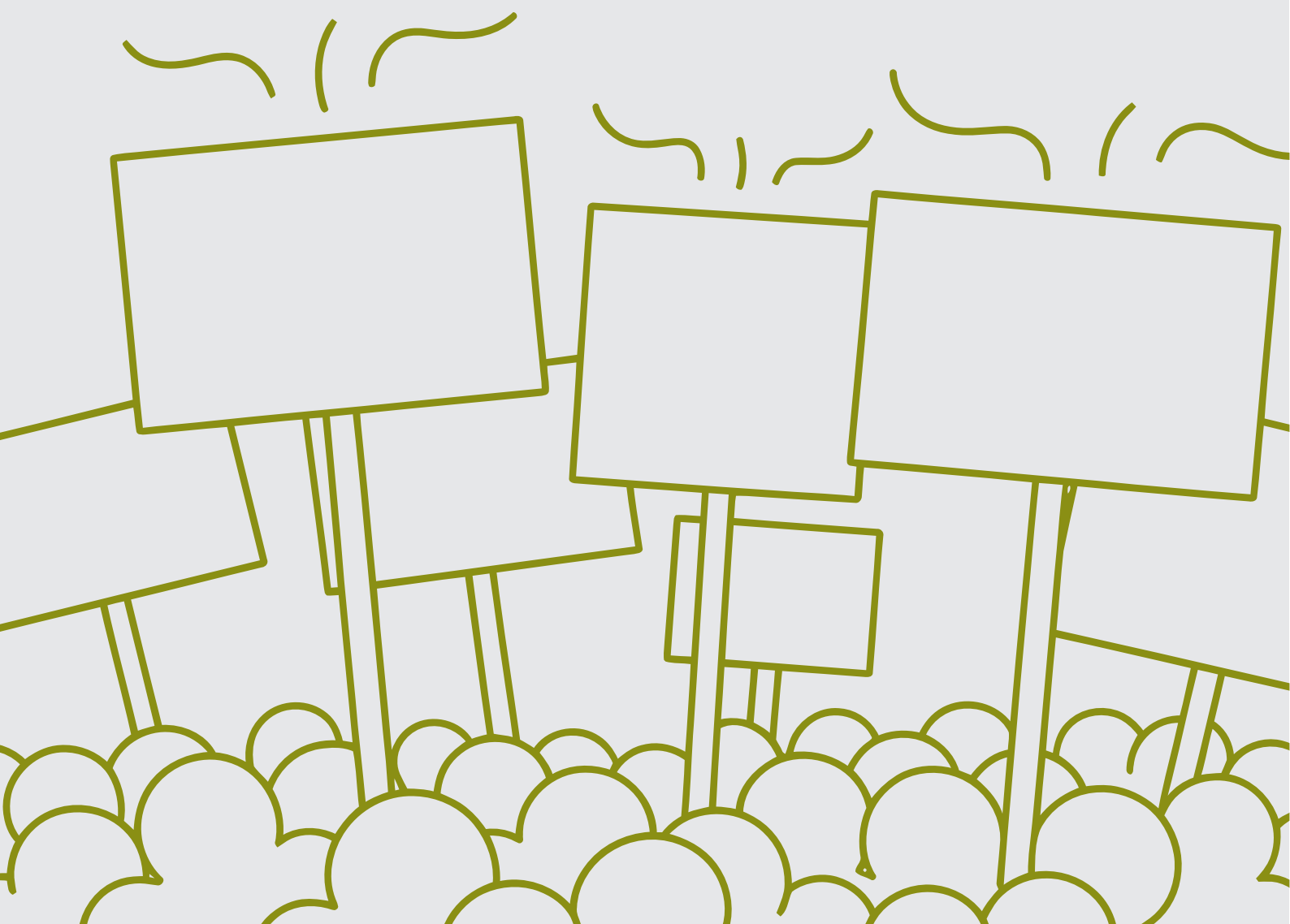
اصلی

نقشه راهبرد جبهه خیابان

با بهره مندی از نظرات اصحاب اندیشه و میدان داران (ویرایش اول)

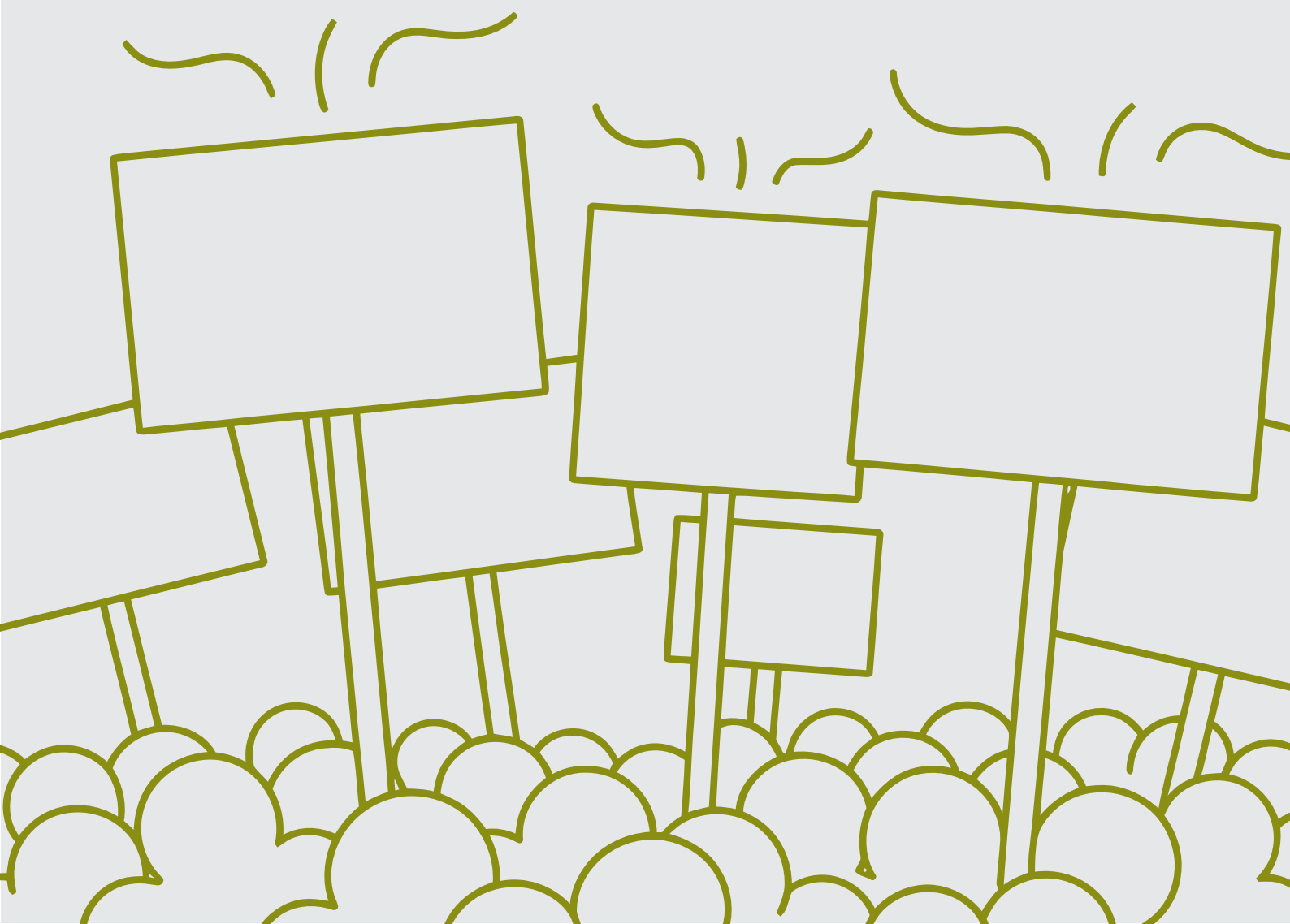
جدول راهبردها و عملیات ها

راهنماها	عملیات‌ها
<p>معنابخشی به حضور و تجمعات مردمی (پیام محوری: مردم تعیین کننده سرنوشت کشور و جنگ وجودی)</p>	<p>۱. عملیات گفتمان ساز ویژه زنان؛ هویت‌بخشی به نهضت زنان به‌عنوان پیشران‌های بعثت مردم</p> <p>۲. عملیات هویت‌بخش ویژه نوجوانان؛ هویت‌بخشی به حضور و نقش‌آفرینی نوجوانان از طریق قالب‌هایی نظیر پاتوق نوجوان مبارز، بازی بوم‌بوم</p> <p>۳. عملیات روایت؛ تولید بازنمایی و انتشار روایت‌های معنابخش از حضور و نقش‌آفرینی مردم در جبهه خیابان (سبک شهید آوینی)</p> <p>۴. عملیات هنری و رسانه‌ای؛ تولید آثار هنری و رسانه‌ای در قالب‌های بدیع و جذاب نظیر لگویی</p> <p>۵. عملیات فضاسازی؛ نصب پیل بردهای شهری و محلی، دیوارنگاره، پارچه‌نویسی و سازه‌های حجمی متناسب با پیام محوری</p> <p>۶. عملیات گفتمان‌سازی عمومی؛ سازماندهی تریبون‌داران شامل: سخنرانان، مداحان و مجریان حول بسته محتوایی «مردم، بعثت، حرکت» برای تبیین پیام محوری</p>
<p>ارتقاء کارکرد تجمعات</p>	<p>۱. عملیات تبیینی؛ ایجاد و گسترش گفتگوهای فراگیر مردمی در قالب راهکارهایی نظیر: حلقات گفتگو، از شما آموختم، میراث خامنه‌ای (قدس‌الله‌نفسه‌زکیه) و لیگ مناظره</p> <p>۲. عملیات آموزشی؛ برگزاری دوره‌های آموزشی و مهارت‌آموزی در قالب راهکارهایی نظیر: لیگ اسلحه، طب رزم و راوی جنگ شو</p> <p>۳. عملیات حل مسأله؛ الگونمایی و معرفی راهکارهای نقش‌آفرینی نظیر لقمه میلیون، پوشش قرنطینه، پل‌های خورشیدی و... و بسترهای نقش‌آفرینی نظیر باکار</p> <p>۴. عملیات خدماتی؛ تقویت و گسترش مواکب خدماتی مورد نیاز مردم (کاریابی، مشاوره خانواده و حقوقی و تحصیلی، راه‌اندازی بازارچه‌های محلی جهت فروش محصولات خانگی و...)</p> <p>۱. عملیات توسعه مخاطب؛ بسترسازی برای حضور و نقش‌آفرینی طیف‌های متنوع مردم در راستای «شمار هر ایرانی، یک بسیجی» از طریق اقداماتی نظیر:</p>
<p>تنوع‌بخشی و نوآوری</p>	<p>- حضور چهره‌های محبوب،</p> <p>- معرفی و تکریم پیشران‌های محلی و مردمی با سلايق مختلف</p> <p>- گسترش نمایش‌های خیابانی</p> <p>- برگزاری مشاعره</p> <p>- مسابقه‌های خانوادگی و...</p> <p>۲. عملیات پویایی میدان؛ حفظ و گسترش پویایی تجمعات مردمی در قالب‌هایی نظیر دسته‌روی‌ها و تجمعات محلی و مسجدمحور، کاروان‌های خودرویی و موتوربی در شرایط مقتضی ضمن حفظ و تقویت تجمعات میدانی</p>
<p>تسهیلگری و پشتیبانی</p>	<p>عملیات پشتیبانی؛ تسهیلگری و پشتیبانی لجستیکی از میدان‌داران شامل حمایت مالی، تجهیزاتی و تمهید دائمی سازه‌های لازم نظیر پرچم‌گاه، سکوی اجرا، سقاخانه، چای‌خانه، نکیه، قرارگاه و... در میدانی بزرگ و کوچک فعال برای تقویت مناسک و بسترهای حضور و کنشگری مردم</p>

سند پشٲيان

سیاست‌ها

عدم مداخله‌گری در اقدامات آتش به اختیار مردمی، حمایت تمام‌قد نهادهای انقلابی از تداوم طبیعی حرکت و تأکید بر خودجوشی که تداوم آن وابسته به بخشنامه‌ها، مجوزها یا دیدگاه نهادهای دولتی نیست؛

صیانت از وجه سیاسی تجمعات حول امر ولی و مراقبت از جناحی شدن آن؛

حفظ و تقویت وحدت و پرهیز از اختلاف افکنی و ایجاد و دمیدن در دوقطبی‌های کاذب؛

رعایت حال سایر مردم و مراقبت از ایجاد مزاحمت، هزینه‌تراشی و تولید نارضایتی نظیر سد معبر، محدودیت‌های ترافیکی، صدای بلند و...؛

بازخورد مستمر تأثیر جبهه خیابان به مردم نظیر پیام‌های فرمانده نیروی هوافضای سپاه در تقسیم نقش میدان و خیابان

پرداختن به موضوعات محلی در کنار امور جامع ملی

آسیب‌شناسی تجمعات خیابانی

۱. احساس کم‌اثری برای حضور در خیابان

۱.۱. **حس انفعال ناشی از تلقی «پایان یافتن مأموریت» در جنگ:** گروهی از مردم گمان می‌کنند با فروکش کردن التهابات و درگیری‌های مقطعی، جنگ تمام شده و مأموریت آن‌ها در میدان به پایان رسیده است؛ لذا حضور خود را فاقد اثرگذاری کافی می‌پندارند.

۲.۱. **بهره‌مندی حداقلی از ظرفیت مردم حاضر در تجمعات برای نقش‌آفرینی:** بخش زیادی از مردم با دغدغه و آمادگی کامل برای کمک به حل مسائل اساسی کشور در میدان حاضر می‌شوند، اما ساختار تصمیم‌گیری و مسئولان تجمعات سازوکار و برنامه‌ای منسجم و دقیقی برای استفاده از این ظرفیت و تبدیل انگیزه مردم به نقش‌آفرینی واقعی در مسائل جنگی و پیشرفت کشور ندارند.

۳.۱. **تقلیل جایگاه هویتی خیابان:** یکی از آسیب‌ها، تقلیل معنایی و هویتی جبهه خیابان است که مأموریت کلان آن را از تراز «بازدارندگی تمدنی در مقابل قدرت‌های جهانی» به یک واکنش پدافندی و تقابل با اغتشاشگران محدود می‌سازد.

۴.۱. **بی‌پاسخ ماندن مطالبات اصلی مردم:** نادیده گرفته شدن دغدغه‌های محوری مردم مانند مطالبه خونخواهی، نقش‌آفرینی موثر و به‌هنگام مجلس شورای اسلامی، پیگیری عملکرد قاطع مسئولان در برابر زیاده‌خواهی‌های دشمن آمریکایی-صهیونی، کم‌توجهی به مسائل اقتصادی و معیشتی و عدم برخورد با مفسدان کلان اقتصادی و... از جمله مطالباتی است که مردم فریاد می‌زنند ولیکن احساس اثرگذاری و تغییری در سطح حکمرانان نمی‌کنند.

۵.۱. **کم‌توجهی مسئولان به خیابان با حضور کم‌رنگ خود در تجمعات:** غیبت تدریجی مسئولان در تجمعات نسبت به روزهای اول جنگ و کوتاهی در تبیین ضرورت تداوم حضور مردم، باعث شده تا مردم احساس کنند خیابان اهمیت گذشته را برای تصمیم‌گیران از دست داده است.

۲. کلیشه‌ای شدن مراسمات و خستگی بخشی از مردم

۱.۲. **همایشی شدن تجمعات خیابان و کاهش احساس حماسه:** تبدیل جریان پرشور و حماسی اولیه به برنامه‌های تکراری، شعاری، مناسبتی و در مواردی شبه اداری؛ امری که با غلبه رویکردهای

محافظه کارانه در بیان مطالب و شعارهای حماسی، باعث خستگی، فرسایش و احساس روزمرگی در میان مردم شده است.

۲.۲. یکنواختی، انحصار و یک طرفه بودن تریبون‌ها: غلبه گفتمان‌های محدود و تکرار مداوم چهره‌ها و سخنرانان ثابت، در کنار ساختار یک طرفه و متکلم وحده تریبون‌ها که مردم را صرفاً شنونده فرض کرده و مانع ورود ایده‌های نو، گفتگوی تعاملی و شنیده شدن بازخوردها شده است.

۳.۲. کم توجهی به ظرفیت زنان، مادران و جوانان: با توجه به قدرت پیشرانی این گروه از مردم، هنوز جایگاه ویژه و تعیین کننده‌ای برای نقش آفرینی اختصاصی، هویت بخشی و به فعلیت رساندن ظرفیت بانوان و جوانان در بستر تجمعات وجود ندارد.

۴.۲. ضعف محتوایی و روایتگری: ضعف در روایتگری و نشنیدن حرف‌های نو و جذاب در برنامه‌ها، باعث شده تجمعات از نظر محتوایی افت کند و نتواند از ظرفیت بزرگ اجتماعی و فکری این حرکت به خوبی بهره‌برداری شود.

۵.۲. فرسایش توان شخصی خادمان و فعالان: تداوم بی وقفه و طولانی مدت تجمعات منجر به ایجاد فرسایش و خستگی در بخشی از میدان داران شده است؛ به ویژه آنکه آن‌ها نیز درگیر تعهدات شغلی و زندگی فردی خود هستند.

۳. ضعف تجهیزات، لجستیک و پشتیبانی

۱.۳. چالش مالی و پشتیبانی مواکب: کمبود منابع پایدار مالی برای تغذیه، خدمات رسانی و پشتیبانی (صوت، صندلی، ویدئو وال و...) روزانه مواکب و ایستگاه‌ها به صورت ملموس احساس می‌شود.

۲.۳. ناترازی در حضور چهره‌ها و توزیع پشتیبانی: حضور پررنگ چهره‌های شاخص و امکانات اصلی در تجمعات مرکزی تهران توزیع شده و استان‌ها و شهرها از امکانات و چهره‌ها کم بهره هستند.

۴. احساس جناحی شدن و پرهیز از انتساب به فرد یا جریان خاص

۱.۴. کم رنگ تر شدن تدریجی حضور قشر به اصطلاح خاکستری: دایره پیام‌های جبهه خیابان به بدنه وفادار انقلابی محدود شده و کاهش حضور قشر به اصطلاح خاکستری و طبقه متوسط پس از ایام آغازین و همچنین فقدان نهضت گفتگو و ارتباط گیری اقناعی با آن‌ها به وضوح دیده می‌شود.

۲.۴. سایه انداختن دعوای سیاسی بر تجمعات: کشیده شدن پای مناقشات، تنش‌ها و دعوای حزبی و سیاسی به فضای تجمعات، این حس را در بخشی از مردم ایجاد کرده است که حرکت اصیل خیابان در حال مصادره شدن و انتساب به یک جریان یا فرد خاص است؛ اتفاقی که باعث دلسردی و فاصله گرفتن از تجمعات می‌شود.

۵. ضعف در سازوکارهای امتداد خیابان و تبدیل حضور به نقش آفرینی

۱.۵. **عدم بهره‌برداری بهینه از شبکه‌های محلی و مساجد:** کم‌توجهی به ظرفیت بی‌بدیل مساجد محوری و کانون‌های محلی، باعث شده تا از این پایگاه‌های اثرگذار برای مدیریت، بازتولید و گسترش اجتماعات مردمی به خوبی استفاده نشود و میدان از این پشتوانه غنی محروم بماند.

۲.۵. **ضعف شدید در طراحی برنامه‌های «خانواده‌محور»:** در طراحی، برنامه‌ریزی و پیشبرد تجمعات، نگاه‌ها بیشتر معطوف به حضور انفرادی اشخاص است؛ درحالی‌که غفلت از تمرکز بر «نهاد خانواده» به عنوان واحد اصلی کنشگری، باعث شده تا جای خالی برنامه‌های جذاب و متناسب ویژه خانواده در این اجتماعات کاملاً احساس شود.

۳.۵. **ضعف در سازوکار انتقال تجربه و ارتقای بهره‌وری تجمعات:** نبود بستری مشخص برای ثبت تجربیات زیسته و همچنین ارائه یک راهنمای عملی، باعث شده تا برگزارکنندگان تجمعات در مواجهه با چالش‌های پرتکرار (مثل نحوه تعامل با عابران منتقد، مدیریت تنش‌ها و یا تضاد دیدگاه سخنان با مردم و...) دچار مشکل شوند که این امر در نهایت موجب کاهش بهره‌وری برنامه تجمعات می‌شود.

راهبردها و تدابیر عملیاتی

۱. معنابخشی به حضور و تجمعات

• ۱.۱.۱. صورت بندی راهبردی از حضور و ارتقای جایگاه خیابان

۱.۱.۱.۱. **تبیین حضور مردمی برای «نصرت» و «بسط ید» ولی فقیه:** بازخوانی و صورت بندی معنای حضور در صحنه بر اساس آیه شریفه «امر جامع» (سوره نور، آیه ۶۲)؛ به گونه ای که حضور در میدان به عنوان یک تکلیف دینی و فراخوان ولایی تبیین شود و هیچ انگیزه یا دلیل فرعی دیگری هم تراز با امر و خواست ولی فقیه قرار نگیرد. مصداق بارز و عملیاتی این تکلیف در شرایط فعلی، ارتقای نقش مردم به «ناظران مطالبه گر تفاهم نامه» است؛ یعنی مأموریت اصلی خیابان، نظارت هوشمندانه و مستمر بر روند تحقق شروط تفاهم نامه تعریف شود.

۲.۱.۱. **تبیین حضور مردمی به عنوان «نعمت الهی» و سرمایه تمدنی:** معرفی و تبیین اجتماعات مردمی به عنوان یک موهبت الهی و ظرفیت عظیم تمدن ساز؛ به گونه ای که حفظ، صیانت و بهره گیری درست از این حضور، یک وظیفه قطعی الهی تلقی شده و از نادیده گرفتن، رهاسازی یا کفران این نعمت بزرگ تاریخی به شدت پرهیز شود.

۳.۱.۱. **تبیین جایگاه خیابان به تراز تقابل با استکبار جهانی در جنگ وجودی:** بازتعریف جبهه خیابان در تقابل مستقیم با «طاغوت» و «استکبار جهانی» و پرهیز از تقلیل آن به پدافند شهری یا مواجهه با اغتشاشگران؛ به گونه ای که نقش «ملت مبعوث» از سطح پشتیبانی و واکنش صرف فراتر رفته و این حضور مردمی به عنوان یک نقطه راهبردی، گلوگاهی و اهرم بازدارندگی قطعی کشور تبیین شود.

۴.۱.۱. **خیابان؛ تجلی عینی و زنده «مردم سالاری دینی»:** بازنمایی اجتماعات خیابانی فراتر از یک حضور واکنشی، و معرفی آن به عنوان زنده ترین و پویاترین تجلی «مردم سالاری دینی». تبیین این مفهوم که میدان، عرصه حضور «ملت مبعوث» برای تعیین سرنوشت، نقش آفرینی مستقیم و مشارکت فعالانه در اداره و حراست از کشور است.

۵.۱.۱. **تداوم حضور تا پیروزی در «جنگ وجودی»:** کشور در میانه یک جنگ سرنوشت ساز و نبرد «بقا و فنا» قرار دارد. بر این اساس، حضور در خیابان نباید به مقاطع اوج بحران محدود شود؛ بلکه این ایستادگی و حضور مستمر، پیش شرط و اهرم اصلی کشور و امام جامعه برای عبور موفق از این پیچ تاریخی است و تا زمان حاکم شدن و تثبیت کامل «نظم جدید» نباید متوقف گردد.

۶.۱.۱. **محوریت بخشی به نهضت «خونخواهی»:** «خونخواهی» نه به عنوان یک واکنش مقطعی یا مطالبه صرفاً سیاسی، بلکه به عنوان یک مأموریت الهی و آرمان تاریخی که به حضور مردم در خیابان عمق و معنای ویژه‌ای می‌بخشد.

• ۲.۱. تحول در روایت‌گری، بازنمایی رسانه‌ای و مستندسازی هنری

۱.۲.۱. **ارتقای «روایت حضور» به «روایت اثرگذاری»:** عبور رسانه‌ها از بازنمایی صرف شکوه جمعیت و تمرکز بر روایت صریح نتایج و ثمرات این حضور عظیم (نظیر خنثی‌سازی کودتا، عقب‌راندن توطئه‌ها، استمرار پرقوت نظام ولایت فقیه و نظارت بر دیپلماسی) تا مردم بدانند افسران این جنگ وجودی هستند و حضورشان نتیجه ملموس و مستقیم در فرجام جنگ خواهد داشت.

۲.۲.۱. **بسط روایت اجتماعی:** جایگزینی کلان‌روایت‌های سیاسی صرف با روایت‌های ملموس از حضور خانواده‌ها، نخبگان، کارآفرینان و جوانان، تا نسبت میان این حرکت عظیم و زندگی روزمره برای عموم جامعه قابل مشاهده گردد.

۳.۲.۱. **مستندسازی هنری و خلق آثار بدیع:** به منظور ثبت فلسفه حضور در خیابان و تبدیل تجربه این حماسه شش‌ماهه به یک رفتار و مناسک پایدار، باید به سمت تولید و ترویج آثار هنری متنوع و جذاب (نظیر فیلم کوتاه، مستند، کتاب، پادکست، نمادهای تجسمی و محصولات خلاقانه) حرکت کرد.

۴.۲.۱. **ایجاد حس حضور در استان‌ها با تمرکززدایی از پایتخت:** انعکاس پررنگ و پیوسته حضور آحاد مردم در شهرستان‌های کوچک و مناطق دور از مرکز، گامی ضروری برای دیده‌شدن نقش تمام جغرافیای کشور است.

۵.۲.۱. **فراگیرسازی تربیون‌ها با محوریت نخبگان:** بسترهای گفتگوی عمومی در میدان باید از طریق سازماندهی و حضور میدانی علما، فرماندهان، مسئولین و چهره‌های شاخص محلی توسعه یابد تا مضامین محوری معنا بخش به صورت بی‌واسطه برای جامعه تبیین شود.

۲. ارتقای کارکرد تجمعات

• ۱.۲. کارکرد مطالبه‌گری

۱.۱.۲. **تغییر دست فرمان اداره کشور به «حکمرانی جنگ»:** تجمعات مردمی باید به عنوان نیروی پیشران و کاتالیزوری عمل کنند که مانع از بازگشت فنروار دستگاه‌های اجرایی به وضعیت عادی و صلح شده و مدیران را به خروج از انفعال و شرایط «صلح و دوستی» و همچنین آماده‌سازی ساختارها برای این نبرد وجودی ملزم سازند.

۲.۱.۲. **توسعه نظارت و مطالبه‌گری:** کارکرد مطالبه‌گری خیابان باید با پیگیری موضوعات کلانی نظیر خونخواهی، نظارت بر اجرای تفاهم‌نامه و پاسخ قاطع به تهدیدات استکبار تثبیت شود؛ ضمن آنکه با ورود به مسائل ملموس مردم (مانند گرانی، بنزین و برق) و الزام مسئولان به پاسخگویی

عملیاتی، زمینه را برای امیدآفرینی، اثبات کارآمدی و شنیده شدن صدای میدان فراهم کند.

۳.۱.۲. مردمی سازی شعارها و تریبون های آزاد: بسترهای میدانی باید برای طرح شعارهای خودجوش مردمی فراتر از قالب های رسمی فراهم شود و از ابتکاراتی نظیر نگارش نامه های پشتیبانی با ادبیات بومی هر استان خطاب به رهبرانقلاب، جهت اعلام آمادگی و حضور تا پیروزی نهایی در جنگ وجودی، حمایت گردد.

• ۲.۲. کارکرد تبیینی و جنگ شناختی

۱.۲.۲. طراحی الگوی سه لایه تجمعات (شور، شعور، اثرگذاری): ارتقای محتوایی برنامه ها از هیجان صرف (شور) به سمت تحلیل های منطقی و اقناعی (شعور) و در نهایت خلق اقدام مشخص (اثرگذاری).

۲.۲.۲. تغییر کلان روایت از «جنگ، ضد توسعه» به «جنگ، فرصت ساز»: تبیین نظریه «صلح بازدارنده» و انتقال این پیام راهبردی که عقب نشینی صرفاً منجر به فرسایش می شود و مقاومت فعلی در واقع فرصتی برای جهش تمدنی و پیشرفت پایدار است.

۳.۲.۲. حضور روشنگرانه و پاسخگویی بی واسطه مسئولان: حضور مستقیم مقامات کشوری و لشکری در تجمعات برای گفتگوی بی واسطه و تشریح تصمیمات کلان، در کنار یک پیوست رسانه ای هوشمندانه، اقدامی ضروری برای رفع ابهامات ذهنی جامعه و خنثی سازی بذرتردید و یأسی است که دشمن به دنبال القای آن است.

۴.۲.۲. تبدیل تجمعات به کانون مفاهمه و گفتگو برای تبیین معنای حضور: بهره گیری از ظرفیت میدان برای ارتقای بلوغ سیاسی و تحمل متقابل اجتماعی، مشروط بر آنکه اختلاف دیدگاه ها در چارچوب اصول بنیادین نظام مدیریت شده و از تقابل یا تخریب متقابل جلوگیری گردد.

• ۳.۲. کارکرد خدمت رسانی

۱.۳.۲. توسعه مواکب تخصصی و چندمنظوره: برای ارتقای کارکرد تجمعات، باید مواکب تخصصی در حاشیه تجمعات برپا شوند تا خدماتی ملموس و روزمره نظیر کاریابی، سلامت و پزشکی، مشاوره های خانواده، حقوقی و تحصیلی، مهارت آموزی، رفع اشکال درسی و همچنین غرفه های ویژه برای کودکان و نوجوانان را به مردم ارائه دهند.

۲.۳.۲. پیوند با گروه های جهادی و خیریه ها: با شناسایی و به کارگیری ظرفیت شبکه خیریه ها، کارآفرینان و گروه های جهادی، می توان فضای میادین را به بستری برای خدمت رسانی هدفمند به اقشار آسیب پذیر تبدیل کرد و از این طریق، حس همبستگی و آرامش روانی را در سطح جامعه گسترش داد.

۳.۳.۲. ادغام اقتصاد خرد جنگ با ظرفیت تجمعات: استفاده از بستر تجمعات برای راه اندازی بازارچه های محلی، عرضه مستقیم مایحتاج ضروری با قیمتی پایین تر از بازار و حمایت از فروش محصولات خانگی، یک اقدام مهم است که ضمن تقویت اقتصاد خرد در شرایط نبرد اقتصادی، به کاهش فشارهای معیشتی حاضرین نیز کمک شایانی می کند.

• ۴.۲. کارکرد مهارت‌آموزی

۱.۴.۲. **مهارت‌های رزمی و دفاعی:** باید دوره‌های کاربردی نظیر امداد و طب رزمی و آموزش‌های مقدماتی دفاعی (در قالب‌های جذابی مانند لیگ‌های آشنایی با اسلحه) برگزار شود تا سطح آمادگی ذهنی و عملی مردم برای مواجهه با شرایط بحرانی افزایش یابد.

۲.۴.۲. **سواد رسانه‌ای و روایت‌گری:** برای خنثی‌سازی مؤثر جنگ روانی دشمن، می‌ادین باید به کارگاهی برای آموزش شیوه‌های کشف و مقابله با شایعات تبدیل شوند؛ ضمن آنکه با اجرای ایده‌هایی نظیر پویش «راوی جنگ شو»، می‌توان بستری عالی برای پرورش راویان مردمی و انتقال قدرت رسانه‌ای به بدنه جامعه فراهم کرد.

• ۵.۲. کارکرد حل مسئله

۱.۵.۲. **بازتعریف جهاد در قالب تولید و اشتغال:** برای ایجاد یک پیوند ذهنی ملموس میان «مقاومت ملی» و کنش‌های اقتصادی، باید مفهوم جهاد را در عرصه تولید امتداد داد و با اقداماتی نظیر آموزش مشاغل نوین و دیجیتالی، تشکیل تعاونی‌ها و راه‌اندازی پویش‌های اشتغال‌زایی، ظرفیت تجمعات را به پیشران و حامی اقتصاد مردمی تبدیل کرد.

۲.۵.۲. **نقش آفرینی در امنیت مردم‌پایه:** می‌توان با سازماندهی محلی و مشارکت مستقیم بدنه جامعه در شناسایی و خنثی‌سازی تهدیدات امنیتی و جلوگیری از نفوذ در سطح محلات، الگوی کارآمدی از «امنیت مردم‌پایه» محقق گردد.

۳.۵.۲. **الگومای و پشتیبانی از ابتکارات عملی و محلی:** معرفی، ترویج و حمایت از راهکارهای ملموس نقش آفرینی مردم در عرصه‌های اقتصادی، امدادی و اجتماعی (نظیر راه‌اندازی پویش‌های تامین «پنل‌های خورشیدی»، طرح‌های «قرنطینه»، «پروانه‌شو» و...)؛ تا از این طریق، ایده‌های انتزاعی به کنش‌های خرد، قابل تکثیر و گره‌گشا در سطح محلات تبدیل شوند.

۴.۵.۲. **زنجیره بلوغ کنش اجتماعی:** هدایت گام‌به‌گام مخاطب در یک مسیر رشد، به گونه‌ای که حضور او صرفاً در سطح یک شرکت‌کننده ساده متوقف نشود و به مرور از یک مخاطب عام، به کنشگری فعال، مسئله‌مند و نهایتاً به یکی از حلقه‌های اصلی پیشبرد و سازماندهی میدان ارتقا یابد.

حضور = معنا = ارتباط = مشارکت = نقش آفرینی = حل مسئله = سرمایه اجتماعی پایدار

۳. نوآوری و تنوع بخشی ابتکارات مردمی

• ۱.۳. تغییر جایگاه مردم از مخاطب به مجری

۱.۱.۳. **واگذاری تصمیم‌گیری و مدیریت عملیاتی به مردم:** خروج از الگوی «برگزارکننده-مخاطب» و تبدیل مردم به تعیین‌کنندگان اصلی محتوا و فرم (انتخاب سخنران، موضوع و فضا سازی) از طریق تشکیل شورای محلی و اجرای چرخشی برنامه‌ها توسط مساجد، هیأت‌ها، گروه‌های خانوادگی و حتی طوایف و قبایل در مناطق بومی.

۲.۱.۳. شکستن ساختار یک طرفه با تعامل و پرسش و پاسخ: اختصاص زمان مشخص (۲۰ تا ۳۰ دقیقه) برای گفتگوی دوطرفه، پرسش و پاسخ آزاد از مسئولان و الزام تریبون‌داران به گفتگوی رو در رو با مردم عادی جهت پاسخگویی به مطالبات سیاسی و اعتقادی

۳.۱.۳. توسعه ابزارهای نظارت و بازخوردگیری مستمر: راه‌اندازی صندوق‌های پیشنهاد، برگه‌های نظرسنجی و فرم‌های دیجیتالی بلافاصله پس از اتمام تجمع، تا مردم به عنوان ناظران کیفیت، نقاط ضعف را ارزیابی کرده و نتایج در اصلاح برنامه‌ها اعمال شود.

• ۲.۳. تنوع بخشی به قالب‌های اجرایی و خروج از کلیشه سخنرانی

۱.۲.۳. جایگزینی تک‌صدایی با قالب‌های هنری و چندرسانه‌ای: پرهیز از الزام به حضور سخنران در تمامی شب‌ها و استفاده ترکیبی از نمایش‌های خیابانی، پخش کلیپ‌ها و مستندهای کوتاه (مشابه الگوی جشنواره عمار)، شب شعر، سرودخوانی، موسیقی حماسی و ملی و برگزاری مسابقات با در نظر گرفتن جوایز تشویقی نظیر سفر مشهد

۲.۲.۳. نوآوری در تبیین و روایت‌گری بی‌واسطه: اجرای ابتکاراتی نظیر «رادیو رهبر شنو» (شنیدن بدون واسطه تحلیل‌های رهبری)، خوانش عمومی کتب راهبردی (مثل «خون دلی که لعل شد») و اکران مستندهای جذاب و ازطبقه‌بندی خارج شده درباره جریان‌ات معاند روی پرده‌های بزرگ.

۳.۲.۳. تکریم و شبکه‌سازی چهره‌های مرجع و پیشران‌ها: استفاده هدفمند از چهره‌های محبوب ملی (ورزشکاران و هنرمندان همسو)، معرفی و تجلیل از پیشران‌ها و موفق‌ترین چهره‌های محلی جبهه خیابان و نقش‌دهی ویژه به خانواده معظم شهدا.

• ۳.۳. محوریت بخشی به نهاد خانواده و واگذاری عاملیت به کودک و نوجوان

۱.۳.۳. تبدیل خانواده به «واحد پایه» کنشگری: کاهش رویکرد فردمحوری در برنامه‌ریزی‌ها و تسهیل حضور خانوادگی از طریق طراحی خدمات ویژه، برنامه‌های مشترک والدین و فرزندان و تعریف فعالیت‌های همسایگی و خانوادگی.

۲.۳.۳. ارتقای جایگاه نوجوان؛ از مستمع تا میدان‌دار: پرهیز از نگاه صرفاً مخاطب‌پندار به نوجوانان و واگذاری مسئولیت‌های واقعی و ملموس به آنان از جمله مدیریت رسانه و تولید محتوا، اداره غرفه‌های کودک، روایتگری، اجرای صحنه، حفظ نظم و طراحی المان‌های هنری با هدف القای حس اعتماد و اثرگذاری.

۳.۳.۳. طراحی «میدان کودک» با رویکرد تعاملی: ایجاد فضای اختصاصی و جذاب برای کودکان با محوریت مسابقات، نقاشی، بازی‌های تعاملی و گروه‌های سرود کودکانه تا با ایجاد خاطره خوش برای کودکان، ضامن استمرار حضور خانواده‌ها در میدان شود.

• ۴.۳. امتداد آیینی و مناسکی جبهه خیابان

۱.۴.۳. پیوند خیابان با مناسبت‌های ملی و مذهبی: اتصال تجمعات به مناسبت‌های مهم ملی

و مذهبی (نظیر هفته دفاع مقدس، هفته وحدت و...) جهت تبدیل حضور از یک کنش صرفاً «واکنشی و پدافندی» به یک رفتار «آیینی، هویتی و پایدار»

۳.۴.۲. **بومی‌سازی فرم متناسب با فرهنگ محلی:** نام‌گذاری شب‌های تجمعات بر اساس مفاهیم و مناسبت‌های فرهنگی بومی همان منطقه و تلفیق برنامه‌های فرهنگی و مذهبی شهر با تجمعات خیابان.

• ۳.۵. مدیریت هوشمند زمان برگزاری تجمعات

۳.۵.۱. **تجمیع و اجرای چرخشی تجمعات محلی:** تغییر توالی و زمان‌بندی برنامه‌ها در میادین نزدیک به هم به صورت دوره‌ای و چرخشی؛ با هدف جلوگیری از پراکندگی جمعیت در چند تجمع کم‌رونق و هم‌افزایی برای خلق یک تجمع باشکوه و اقتدارآفرین.

۳.۵.۲. **تداوم هوشمندانه در قالب مناسک هفتگی:** جایگزینی تجمعات شبانه با مناسک هفتگی (به‌ویژه شب‌های جمعه با محوریت استغاثه به امام عصر (عج) و دعا برای پیروزی رزمندگان) در مناطقی که روند قبلی تجمعات متوقف شده، اقدامی ضروری برای زنده نگه داشتن تنور تجمعات و حفظ آمادگی دفاعی مردم است.

۴. تقویت پشتیبانی میدانی با تکیه بر ظرفیت محلی

• ۴.۱. گذار راهبردی از میادین اصلی به الگوی محله محور

۴.۱.۱. **انتقال ثقل عملیاتی از میادین اصلی به مساجد:** ضمن حفظ میادین اصلی به عنوان نماد وحدت ملی، باید الگوی تجمعات به صورت تدریجی از حالت «تمرکز در چند میدان خاص» خارج شده و در سطح محلات و شبکه مساجد گسترش یابد تا علاوه بر توزیع متوازن فرصت‌های مشارکت، پیوند میان مسجد، خانواده و اجتماع نیز تقویت گردد.

۴.۱.۲. **تضمین استمرار از طریق تجمعات محلی:** تجمعات محلی (به دلیل بودجه و مؤونه کمتر و همچنین دسترسی آسان‌تر) ضمانت اجرایی بالاتری برای استمرار بیشتر تجمعات دارند و زمینه حضور اقشار مختلف به‌ویژه سالمندان را تسهیل می‌کنند.

• ۴.۲. پشتیبانی لجستیکی و تثبیت زیرساخت‌های فیزیکی میادین و خیابان

۴.۲.۱. **تسهیل‌گری حداکثری، بدون مداخله و تصدی‌گری:** حمایت تمام‌قد و پشتیبانی لجستیکی دستگاه‌ها و نهادهای حاکمیتی از میدان‌داران و کنشگران خودجوش، با رعایت دقیق اصل «عدم دخالت در محتوا، ایده‌پردازی و اجرای برنامه‌ها».

۴.۲.۲. **تثبیت سازه‌ها و خروج از رویکرد موقت:** تثبیت سازه‌های میدانی از طریق استقرار دائمی زیرساخت‌هایی نظیر پرچم‌گاه، سکوی اجرا، سقاخانه و چای‌خانه اقدامی لازم است تا این فضاها به پایگاه‌هایی مستمر برای تقویت همبستگی و ارائه خدمات اجتماعی تبدیل شوند.

گزارش‌های پشتیبان

مدل سازی اداره
مردمی تجمعات
شبانه جنگ رمضان

مردمک تجمعات

نگرش‌های سیاسی
و اجتماعی مردم
شرکت کننده در
مراسم وداع و تشییع
امام مجاهد شهید

گزارش مشاهدات
میدانی - آتش بس

مطالعه اکتشافی و
تیپ بندی تجمعات
مردمی

الگوی تسری حرکت
به شهرستان‌ها و
مناطق بومی مرزی

پلتفرم‌ها، غرفه‌ها
و ابزارهای حرکت
خلاق در خیابان

خط‌مشی‌گذاری
برای راه‌بردنگاری

حفظ و بسط
بعثت مردم ۲

حفظ و بسط
بعثت مردم

دستورالعمل آرایش
دفاعی امنیتی و
آموزش‌های نظامی
در بستر تجمعات

خط‌مشی‌گذاری
برای عملیات

رزمایش یک‌ساله
مواصات ولایه‌های
نقش‌آفرینی
تخصصی

دکترین جذب،
تکثیراقتشاری و
همبستگی مدنی

دستورالعمل جبهه
رسانه‌ای و سایبری

سند تفصیلی رزمایش
یک‌ساله مواصات
اقتصادی و معیشت
دوران عسرت

سناریوی عملیاتی
راه‌برد اول

فهرست راهبردها
در ساحت مجاز

فهرست راهبردها در
ساحت عینیت

عقلانیت انضمامی،
تبیین مرجع و
نهضت روایت دفاع
مقدس سوم

مأموریت‌های
ویژه پایتخت و
کلان شهرها

کتابچه عملیاتی
فعالین مساجد و
محلات

نگارش طرح اقدام

نقشه راه کنشگری
نهادهای رسمی

نظام فرماندهی،
قرارگاه مرکزی و
الگوی پویایی
محلات

